

[Indenrigsministeren.]

Enhed, der sikrer, at Beslutning tages paa det rette Tidspunkt.

Landet over sidder man i dette Øjeblik og venter paa Afgørelsen med Hensyn til Konverteringen. I særlig Grad gælder det for visse Foreninger og Serier i Jylland, hvor særlige Forhold gør en virkningsfuld Anvendelse af den gældende Konverteringslov næsten umulig. Man forstaaer ikke, at Oppositionen nu igen synes at ville forarsage, at Tidspunktet forpasses, naar Forholdet faktisk er dette, at hele denne Rentesænkningspolitik nu er naaet saa langt frem, at man ved, den er en Kendsgerning, i samme Øjeblik Rigsdagens to Ting giver sit Ja.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen klagede sig i Gaar ynkeligt over, at Obligationskurserne var steget saa stærkt, at Landets samlede Obligationsbeholdning var steget flere Hundrede Mill. Kr. i Værdi. Skulde man dømme efter det ærede Medlems Udtalelser her og ved anden Lejlighed om disse Spørgsmaal, saa har det ærede Medlem aabenbart ikke Antydning af Begreb om Rente- og Konverteringspørgsmaal. Det ærede Medlem kræver Rentesænkning, men beklager sig samtidig over, at Obligationskurserne stiger. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil fortælle dette høje Ting, hvorledes Rentefoden kan bringes ned, uden at Obligationskurserne stiger, og heldigvis forøges da heller ikke Debitorernes Rentebyrde ved Kursstigning.

Noget andet er, at der kunde have været Tale om Konvertering af Obligationer paa et Tidspunkt, da de laa betydeligt under Pari, forudsat at man vilde have ladet et vist Tvangsmoment indgaa i Konverteringen, et Tvangsmoment, som efter min Anskuelse kan være forsvarligt under visse bestemte Forhold. Det var dette, Regeringen foreslog i det Lovforslag, jeg forelagde her i Folketinget sidste Efteraar, idet der her foresloges lagt Loft over de gamle Obligationers Kurs. Men da sad det ærede Medlem Hr. Thomsen ganske roligt paa sin Plads og saa paa, at dette Forslag nedsabledes! Ikke et Ord havde det ærede Medlem at anføre, hvad enten dette nu skyldtes, at det ærede Medlem ikke forstod noget af, hvad der foregik, eller at han paa det Tidspunkt bøjede sig for Partiparolen inden for det Parti, han da tilhørte — altsaa foretog sig det, han til daglig Landet over skælder ud over finder Sted inden for Rigsdagspartierne!

Men efter Standsningen af dette Lovforslag i Fjor har Rentefoden, som alle ved, haft Tendens i nedadgaaende Retning, og

man har søgt at fremme denne Tendens. Og en naturnødvendig Følge af en synkende Rentefod er jo stigende Obligationskurser, hvorefter Mulighed for en frivillig Konvertering kommer til at foreligge. Og nu da denne Mulighed foreligger, rejser det ærede Medlem sig og protesterer herimod og taler om disse og andre Ting med en Selvsikkerhed og Suffisance, der gør det til en Lidelse at høre paa ham for alle, der har blot en Smule Begreb om disse uhyre vanskelige Problemer.

Hvad Lovforslagets 2det Afsnit angaar, gaar jo Venstres og de Konservatives Ændringsforslag ud paa, at dette 2det Afsnit skal udgaa. Dette er let fatteligt, jeg skal dog knytte enkelte Bemærkninger dertil.

Naar jeg i den sidste Maanedes Tid har set, hvorledes dette Rentelettelserforslag er blevet omtalt i Venstres Presse, har jeg maattet sige til mig selv, at jeg aldrig har set en rent saglig og fuldkommen upartisk Kommissionsbetænkning blive saa skammeligt behandlet paa Grund af Hensyn til partipolitiske Formaal. Jeg beder om, at man endnu en Gang erindrer sig, hvorledes hele dette Forhold ligger. En Kommission bestaaende af 4 ansete Mænd, hver for sig blandt de kyndigste paa deres specielle Omraade, bliver opfordret til at udarbejde Forslag til Ordning af et ganske bestemt Problem af vital Betydning for Landbrugserhvervet. Baade den stillede Opgave og Kommissionens Sammensætning er paa Forhaand godkendt af Partiet Venstre, ingen af de 4 Mænd staar i nogen som helst politisk Tilknytning til Regeringspartierne, Kommissionen afgiver en enstemmig Betænkning, klart og logisk opbygget, baaret af dyb Indsigt i de landbrugsmæssige, penge-mæssige og finansielle Forhold.

Gennem konkrete Forslag drager Kommissionen Konsekvensen af de principielle Synspunkter, den har anlagt. Og da saa Regeringen, følgende Kommissionen i alle Hovedtræk, fremsætter disse Forslag her i Rigsdagen, tillader man sig, uden i øvrigt i mindste Maade at søge at rokke ved de af Kommissionen fremsatte Synspunkter, at karakterisere Forslaget som et Forslag, der af partipolitiske og taktiske Grunde fremsættes af Regeringen, og der gives den Parole til Pressen, at man skal søge at kvæle Forslaget i Demagogi.

Der er jo ikke saa tanketom en Redaktør inden for hele Venstres Presse, at han ikke ved, at Begrundelsen for denne Rentelettelser skal han slet ikke forsøge at forstaa, den saglige, objektive Betænkning, opbygget paa et stort og fortjenstfuldt Arbejde, skal han slet ikke bryde sig om,